

mindre Styrke det ideelle i at blive staaende ved den offentlige Afstemning — det gjorde f. Eks. afdøde Bloug — men de erkendte dog alle, saa vidt jeg har set, at det var den Vej, man maatte. Naar desuagtet Sagen ikke kom videre det Aar end til 1ste Behandling og Udvalg i Landstinget og ikke til Dato er kommen videre, skønt det hvert Aar senere har været indbragt her i Folketinget af de samme to Medlemmer, jeg nævnte, de oprindelige Forslagsstillere, eller efter at den ene var gaaet ud af Tinget, af den anden, saa længe han havde Sæde i Tinget, naar der trods alt dette til Dato ikke er kommet noget ud af Sagen, ligger det, saa vidt jeg skønner, ikke i, at man ikke hidtil fra alle Sider har været enig om, at man burde gaa til hemmelig Afstemning, men det ligger i, hvad man har villet knytte dertil. Sagen strandede paa de Ting, som nu den højtærede Minister rørte ved, at man burde have kommunal Afstemning og bort fra Valghandlingen o. s. v., o. s. v.; det var derpaa Sagen strandede. Naar Stillingen er den, er det, jeg mener, at der ikke, for Tiden i alt Fald, er videre Grund til at komme ind paa, hvorvidt man bør gøre det, og paa de Grunde, der altsaa kunde tale for at gaa over fra offentlig til hemmelig Afstemning. Jeg gaar ud fra som givet, indtil jeg hører det modsatte, at vi ere enige om, at vi skulle gaa over til det. Nu gjorde det mig ganske vist ondt at høre den højtærede Indenrigsminister tage saa køligt paa denne Tanke; det var jo en beklagelig Erfaring, vi her gjorde i Lighed med den, vi forleden Dag gjorde ved Lovforslaget om Kvindernes kommunale Stemmeret, at den nuværende Indenrigsminister, skønt jo dog ellers Udviklingen skulde have gaaet i den modsatte Retning, i Retning af større Smøbekommenhed mod Folketingets Ønske, stillede sig mere køligt i saa Henseende saaledes over for hint som dette Forslag, der jo begge have været vedtagne med stort Flertal her i Tinget, end den forrige Indenrigsminister gjorde det. Thi derom er der jo ingen Tvivl, at den forrige Indenrigsminister, den nuværende højtærede Trafikminister, var fuldt med paa den Ting, at vi bør gaa til hemmelig Afstemning og ikke var inde paa Tanker om, at man kunde hjælpe sig med Forbedringer i den nuværende Valglovgivning. Den højtærede Trafikminister, altsaa den daværende Indenrigsminister, udtalte sig gentagne Gange om Forslaget, ikke blot saaledes, som det syntes at fremgaa af den nuværende Ministers Udtalelser, at han ikke havde noget imod det, at hvis der var „stærke Ønske“ derom, vilde

han være med dertil o. s. v., men direkte saaledes, at det ogsaa var hans Mening og Ønske, at man burde gaa dertil. Jeg skal blot citere her en enkelt Ytring af den daværende Indenrigsminister over for den daværende Forslagsstiller, Ole Christensen, hvor Ministeren sagde: „Der er i Virkeligheden langt bedre Grunde for at gaa over til den hemmelige Afstemning“, — nemlig end den at saa Lejlighed til at stimulere — „fordi man i det hele derved sikrer Valgfriheden og tager noget af det ubehagelige ved det Tryk og den Agitation og den Kontrol, der nu finder Sted ved Afstemningen, bort, jeg tror altsaa, der er gode Grunde for det, og jeg kan gerne sige, der ogsaa er nogen Anledning til at antage det, thi naar vi gaa uden for vort Land“, og saa henviste Ministeren netop til fremmede Lande, som den nuværende højtærede Indenrigsminister ikke syntes at bryde sig om. Altsaa jeg hævder, at der ogsaa fra Regeringens Side har været Enighed om, at man burde gaa til hemmelig Afstemning. Det, den daværende Regering havde mod Forslaget, eller rettere det, den vilde have knyttet til Forslaget, var ganske vist det, som nu ogsaa den højtærede Minister hentydede til, at man skulde gaa bort fra den nuværende Valghandling og lægge Afstemningen rundt i Kommunerne, det holdt den højtærede Minister stærkt paa. Saa søjede han endvidere til, at man maatte burde samtidig indføre større Folketingsvalgkredsene i Lighed med Landstingskredsene og indføre Forholdstalsvalgmaaden, men det betonedes den højtærede Indenrigsminister udtrykkelig under Forhandlingerne i Landstinget, at det ikke var noget, han opstillede som en Betingelse for at gaa med til hemmelig Afstemning, det var kun noget, han for sit Vedkommende fandt kunde være ønskeligt. Det, Forhandlingerne i Landstinget den Gang væsentligt drejede sig om, var for Resten det Spørgsmaal, som nu er løst, om end efter min Mening paa en beklagelig Maade, nemlig om Udvidelsen af Folketingsvalgkredsenes Antal. Det var væsentligst det, man ved den Lejlighed stredes om. Had nu angaar denne Tanke, som altsaa den tidligere Indenrigsminister og i Tilslutning dertil den nuværende drog frem om, hvis man gik til hemmelig Afstemning, saa at afstafte den nuværende Valghandling og gaa ud i Kommunerne, saa vil jeg sige, at det er jo en Tanke, der ikke, saavidt jeg skønner, fra nogen Side, heller ikke her i Tinget, har mødt bestemt Afvisning. (Modsigelse af N. Jensen). Naar ja, saa tager jeg fejl, de ældre Medlemmer maa jo vide det